

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Tomáše Foltase a soudců Mgr. Davida Hipšra a Mgr. Lenky Krupičkové v právní věci žalobce: **KONREO, v. o. s.,** se sídlem Dobrovského 1310/64, Brno, insolvenční správce společnosti FAU s. r. o., se sídlem Pekařská 1639/79a, Opava, zast. JUDr. Alfrédem Šrámkem, advokátem se sídlem Českobratrská 1403/2, Ostrava, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 427/31, Brno, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 28. 1. 2019, č. j. 25 Af 6/2019 - 13,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

[1] Žalobce se jako insolvenční správce společnosti FAU s. r. o., domáhal u Krajského soudu v Ostravě zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 11. 2018, č. j. 52461/18/5100-41453-712140, kterým bylo zamítnuto žalobcovo odvolání a potvrzeny platební výměry na úrok z prodlení Specializovaného finančního úřadu ze dne 27. 3. 2017, č. j. 58681/17/4300-12711-109964, č. j. 58707/17/4300-12711-109964, č. j. 58714/17/ 4300-12711-109964, č. j. 58722/17/4300-12711-109964, č. j. 58750/17/4300-12711-109964, a č. j. 58758/17/4300-12711-109964.

[2] Krajský soud v Ostravě (dále též „krajský soud“) dospěl k závěru, že není místně příslušný, neboť podle § 12a zákona č. 456/2011 Sb., o Finanční správě České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále též „zákon o finanční správě“) je v oblasti působnosti Specializovaného finančního úřadu jako správního orgánu prvního stupně místně příslušný

ten krajský soud, v jehož obvodu má navrhovatel bydliště nebo sídlo, popřípadě v jehož obvodu se zdržuje. Ačkoliv žalobce (se sídlem v Brně) je v postavení insolvenčního správce společnosti FAU s. r. o. (která sídlí v Opavě), vystupuje v soudním řízení vlastním jménem, a proto je navrhovatelem ve smyslu § 12a zákona o finanční správě. Napadeným usnesením proto Krajský soud v Ostravě postoupil věc Krajskému soudu v Brně.

II.

[3] Žalobce (dále též „stěžovatel“) napadl usnesení krajského soudu včasnou kasační stížností z důvodu uvedeného v § 103 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále též „s. ř. s.“). Podle stěžovatele se má místní příslušnost krajského soudu řídit podle sídla společnosti FAU s. r. o. (úpadce), které je v Opavě. Podle důvodové zprávy je smyslem § 12a zákona o finanční správě zabránit tomu, aby se jakékoliv agendy soustřeďovaly pouze u jednoho soudu. V seznamu insolvenčních správců je evidováno celkem 39 insolvenčních správců se zvláštním povolením (které je vyžadováno pro výkon činnosti insolvenčního správce daňového subjektu s obratem vyšším než 100 000 000 Kč nebo s více než 100 zaměstnanci), z nichž celkem 16 má sídlo v obvodu Městského soudu v Praze. Určování místní příslušnosti podle sídla insolvenčního správce by proto šlo proti smyslu dotčeného ustanovení. Stěžovatel také poukázal na skutečnost, že v průběhu insolvenčního řízení se může insolvenční správce měnit zcela mimo vůli daňových subjektů (úpadců). Při ustanovení nového insolvenčního správce se sídlem v obvodu odlišného krajského soudu by se tedy mohla v průběhu soudního řízení změnit místní příslušnost, a to i opakovaně. Z uvedených důvodů navrhl zrušení usnesení Krajského soudu v Ostravě a vrácení věci tomuto soudu k dalšímu řízení.

III.

[4] Žalovaný podal ke kasační stížnosti vyjádření, ve kterém se ztotožnil s odůvodněním krajského soudu. Poukázal na judikaturu Nejvyššího správního soudu. Navrhl kasační stížnosti zamítnout.

IV.

[5] Nejvyšší správní soud posoudil kasační stížnost v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal přitom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

[6] Kasační stížnost není důvodná.

[7] Nejvyšší správní soud předesílá, že téměř identickou kasační stížností stěžovatele se již zabýval v rozsudku ze dne 28. 2. 2019, č. j. 10 As 187/2018 - 34, a v rozsudku ze dne 28. 2. 2019, č. j. 1 As 362/2018 - 25. Nejvyšší správní soud neshledal důvod se od označených rozsudků odchýlit a v plném rozsahu jejich závěry přebírá.

[8] Podle § 12a zákona o finanční správě *v oblasti působnosti Specializovaného finančního úřadu jako správního orgánu prvního stupně je k řízení ve správním soudnictví místně*

příslušný krajský soud, v jehož obvodu má navrhovatel bydliště nebo sídlo, popřípadě v jehož obvodu se zdržuje.

[9] Krajský soud si byl vědom toho, že stěžovatel coby insolvenční správce nevystupuje v řízení sám za sebe, nýbrž jménem úpadce, jehož práva hájí (k tomu ostatně srov. i § 20 odst. 3 daňového řádu, podle nějž *osoby ustanovené podle zákona, které plní povinnosti stanovené daňovým subjektům, zejména správce dědictví a insolvenční správce, mají stejná práva a povinnosti jako daňový subjekt*). Tento vztah mezi oběma společnostmi však nemění nic na tom, že žalobu coby navrhovatel podal právě stěžovatel (srov. k tomu usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 1. 2017, č. j. Nad 239/2016 - 51, či rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 2. 2019, č. j. 1 As 362/2018 - 25).

[10] V posledně uvedeném rozsudku zdejší soud přímo ve vztahu ke kasační stížnosti stěžovatele uvedl, že: „*V projednávané věci má procesní postavení* navrhovatele *insolvenční správce, který podal žalobu vlastním jménem, není zde proto podstatné, komu byla napadeným rozhodnutím uložena hmotně-právní povinnost. Vzhledem k tomu, že žalobce má sídlo v Brně, je soudem místně příslušným k vyřízení věci Krajský soud v Brně. Krajský soud v Ostravě tedy žalobu správně postoupil dle § 7 odst. 5 s. ř. s. (srov. usnesení ze dne 5. 1. 2017, č. j. Nad 239/2016 – 51, ze dne 5. 10. 2016, č. j. Nad 217/2016 – 42 či ze dne 5. 6. 2016, č. j. Nad 83/2016 – 47).*“

[11] Neobstojí ani stěžovatelův poukaz na nadměrnou koncentraci insolvenčních správců se zvláštním oprávněním v hlavním městě Praze. Je pravda, že cílem novely bylo rozmístit spory, které začínají u Specializovaného finančního úřadu, pokud možno mezi různé správní soudy a neponechávat je pouze u Městského soudu v Praze, kde má tento úřad sídlo. Okolnost, kterou uvádí stěžovatel, je však pouze faktická a nemůže vyvrátit právní závěr, podle nějž je navrhovatelem on.

[12] Stejně tak nelze se stěžovatelem souhlasit, že změnou insolvenčního správce může dojít ke změně místní příslušnosti. Místní příslušnost soudu je určena na základě rozhodných okolností, které existovaly v době zahájení řízení. Pozdější změna rozhodných skutečností (jako je změna insolvenčního správce, případně pouze změna jeho sídla) tak na určení místně příslušného soudu nemá vliv (srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 10. 10. 2007, č. j. Nad 13/2007 - 39, č. 1458/2008 Sb. NSS, či usnesení rozšířeného senátu ze dne 20. 11. 2018, č. j. Nad 99/2018 - 75). Jedná se o vyjádření zásady *perpetuatio fori*, tedy trvání příslušnosti. Podrobněji viz rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 2. 2019, č. j. 10 As 187/2018 - 34, a ze dne 28. 2. 2019, č. j. 1 As 362/2018 - 25.

[13] S ohledem na výše uvedené je v nyní posuzované věci nutno považovat za navrhovatele ve smyslu § 12a zákona o finanční správě stěžovatele jakožto insolvenčního správce, jehož sídlo je v Brně. Místně příslušný tak je Krajský soud v Brně. Jinými slovy, postup Krajského soudu v Ostravě byl správný.

[14] S ohledem na výše uvedené dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že kasační stížnost není důvodná, a proto ji zamítl (§ 110 odst. 1 věta druhá s. ř. s.). Nejvyšší správní soud ve věci rozhodl na základě oprávnění stanoveného v § 109 odst. 2 s. ř. s. bez jednání.

S ohledem na povahu dané věci rozhodl soud přednostně (§ 56 s. ř. s. v návaznosti na § 120 s. ř. s.).

[15] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1, věta první ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel ve věci úspěch neměl, a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému pak v řízení nevznikly žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti. Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 1. dubna 2019

JUDr. Tomáš
Foltas
předseda senátu